

Mukaddime-1

Nureddin Yıldız'ın "Tıbbı Müslümanca Bakış" (1.) dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin rabbi Allah’a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve salam olsun.

Tıbbı Müslümanca bakmak istiyoruz. Rabbimiz hayata olduğu gibi Müslümanca bakmayı bize kolaylaştırır inşallah. Tıp, hayatın ana ekseninde dönen değerlerden biri; tek başına hayat değil. Rabbimiz bizi muvaffak eder de hayata mümince bakmayı becerebilirsek, tıbbı da Müslümanca bakmaya muvaffak oluruz.

Müslüman nesiller, tıbbı hak ettiği seviyede ele almayı beceremediler. Asırlardan beri bu becerememe ve arıza yığıla yığıla geldi. Sonunda bu asırda, “Müslüman gençler, başörtüsüyle-cuma namazını ihmal etmeden tıp okuyabilirler mi?” diye bir tartışma bile oluşabildi Müslümanlar’ın topraklarında ve onların vergileriyle kurulan tıp fakültelerinde.

Rabbimiz lütfetti, salih müminlerin gayretleri ve üzerimizdeki dualarla Müslümanlar, bu sorunu kaldırmaya yer yer muvaffak oldular. Tıp fakültesi başörtüsüyle okunabiliyor, sakallı doktor kabul edilebiliyor. Cuma namazına ders koymayın diye erkek öğrenciler, dekanlıklara müracaat edebiliyorlar. Bunun için Rabbimize hamd ve bu büyük nimetin kıymetini idraki bize müyesser kılsın diye de dua ediyoruz.

Müslüman nesillerden bir nesil olarak bizim derdimiz, kızlarımızın başörtüsüyle tıp fakültelerine devam edebilmeleri ya da TUS’a girebilmelerinden ibaret değildir. Erkekler cuma saatinde anatomi dersine girmesin de fakültenin yakınındaki camiye gitsinler diye daraltılabilecek bir derdimiz yok. Asıl sorunumuz tıbbın İslamlaştırılması da değildir. Çünkü tıp, bir meslek ya da sanat olarak İslamlaşması gereken bir şey de değildir. Müslüman’ın tıbbı Müslümanca bakması diye bir sorun vardır.

Hayatı yaratan ve tıbbın insana tababet yapmasını lütfeden, bu husustaki insan beyninden tabiatındaki ilaç vesaireye kadar her şeyi yaratan Allah, din gönderen Allah, şariat koyan Allah. Allah’a teslim olmuş bir Müslüman var ama tıbbı kendisiyle ilgili değil, Batı’da keşfedilmiş birtakım kuralların uygulandığı, hastalanınca da mecburen müracaat edeceği bir şey zannediyorsa eğer, bu zan tıp sanatını icra etmeyi başörtüsü gibi -ya da ona yakın- bir sorun olmanın ötesinde göremeyen, erkek tıp talebeleriyle bayan talebeler aynı amfiyi kullanıyor ve sorun bu, zanneden anlayış yetersizdir. Daha yukarıda bir anlayış var.

Tıp, insan yaratmak mucizesinin ayrıntılarından bir ayrıntıdır. İnsanı yaratan Allah’a en mükemmel şekilde iman eden nesiller tababeti Allah’ın yaratma mucizelerinin gereklerinden biri olarak görememekle hata ediyorlar. Bizim asıl derdimiz budur. Bunun çaresi olsun diye ‘Tıbbı Müslümanca Bakış’ başlığını açtık.

Doktorun hem doktorluk yapıp hem de namaz kaçırmaması bizim ana konumuz değil. Evet, hem tababet hem namaz diye küçük bir başlığımız olacak. Hem doktorluk yapıp hem namazımızı kılmayı zaten anlamış olacağız. Ama 24 saati Allah’la geçiren doktor istiyoruz. İlaç laboratuvarında çalışan kimyager-biyoloğun ve görevlinin, ilacın sağlığa ilgisini, insan hayatına katkısını tefekkür ederken Allah’ın şeriatının da bir temsilcisi varmış gibi o laboratuvarında çalışmalarına ‘Tıbbı Müslümanca Bakış’ diyoruz.

Şu anda yönetim kadrolarımız biraz daha İslamlaştırılrsa, ilaç laboratuvarlarına ne teklif edilecekti; Diyanet’ten de temsilci bulunsun orada. Mesela yavaş yavaş duymaya başlamışsınızdır; hastanelerde

Diyanet görevli bulundursun, deniyor. Hem cenazeyle ilgili bir bölüm var orada hem de hastalara dua ederler. Bu da Avrupa'da var diye normal karşılanıyordur herhâlde. Avrupa'da papazlar geliyor hastaya, bizde de hocalar gelsin... yoksa çok ayıp bir şey olurdu!

Biz tıbbı Müslümanca bakmaktan; ilaç üretilen laboratuvarı, hastanede veya tıp merkezlerinde Diyanet'ten de temsilci bulunmasını kastetmiyoruz. Diyanet temsilci göndereceği zaman laboratuvardaki desin ki: Mümin olarak biz de buradayız, niye siz uzman gönderme ihtiyacı hissediyorsunuz, haram-helalse biz de biliyoruz bunu, üstelik mesleğimizle ilgili olduğu için çok iyi biliyoruz.

Bir hastanenin başhekimini, hemşirelere veya diğer bayan personele kural koyarken; müftülüğe telefon açıp şunlar şunlar caiz mi, diye sormasın. Şeriatın, bayan personelin hastanede nasıl çalışacağına dair koyduğu ince ayarları biliversin zaten. Çünkü tıpla ilgili altı yıllık tahsilde, en azından on bin sayfalık kitap okuması yapıyordur doktorlar, zannediyorum. Bu okudukları ilme İslam'ın şeriatını da ilave edelim desek bin sayfayı geçmez. Hâlbuki Müslümanlık, 1/10'a bölünebilecek bir yapı değildir.

Müslümanlığımız hayatımızdır. Şeriatımız kimliğimizdir. Müminlik alınyazımız değildir, direkt alınımızdır. Durum böyleyken 1/10'u da Müslüman olsun diyemem; olduğu gibi Müslüman olmalı. Çünkü bu zaten çok bir şeyi değiştirmeyecek aslında. Ama bu ilave bilgiyle bir doktor hanım/beyin rahat bir şekilde, müftü kadar bilmesi mümkündür. Müftü efendi tıbbı ne kadar müdahale edebilir; tüp bebek, ramazan orucu, fizyoterapide ayağı ağırırorsa hastaya ne yapacağını söyleyecek... ötesi yok bunun.

Biz burada inşallah, tıbbı Müslümanca bakmayı bu gözle ele alıyoruz. Kızlar tıp okurken aman başörtüsü taksınlar, bayanlar önlük giyerken uzun kola dikkat etsin değil; o zaten Müslüman'ın hayata bakışıyla ilgili bir konu. Allah'ın şeriatının tababetle ilgili kuralları nasıl derleyip toparladığını ve önümüze koyduğunu ana hatlarıyla göreceğiz, bunu hem kendimiz için saklayacağız hem bir sonraki kuşağa da 'tıp kültürünün gereği' olarak aktaracağız. Bu da bizim cihadımız olacak.

Biz şu nesil olacağız: Ben tıbbı Müslümanca bakan doktor olarak yetişeceğim ve asırlardan beri tıpla İslam'ı iki ayrı vadi gibi gören zalim kültüre karşı ciddi bir inkılap yapıp tıbbı Allah'ın nimetlerinden ve tabibi de bu nimetin vesilelerinden biri göreceğim. 'Doktor nere İslam nere' çizgisini bozmuş anlayışı oturtacağım, insanlıkla kulluğu birleştirdiğim gibi tıpla da Müslümanlığı birleştireceğim.

Efendimiz aleyhisselamın 'tıbbu'n-nebi' diye isimlendirilen, hadis-i şeriflerinin toplandığı bir ilim-cik dalı vardır. İbnu'l-Kayyim, Zâdu'l-Meâd isimli siret kitabının bir cildini tıbbu'n-nebi denen bölüm olarak hazırladı. Zehebî de aynı isimle bir kitap yazdı. Bu sefer tıbbu'n-nebi diye bir ilim dalı varmış gibi zannedildi. Bu çok da oturmuş ve yerinde bir ifade değildir. Efendimiz'in tıbbı ait mucizevî sözleri bir cildi doldurmaz ve böyle bir iddiayla da Kureyşliler'in önüne çıkmamıştır zaten. O Peygamber'dir, doktor değildir. Bunu o bölüme geldiğimizde izah edeceğiz.

Peygamber aleyhisselamın bu konuda hadisleri varmış, biz de Müslümanlar olarak sahip çıkarız; öyleyse İslamî bir yönetim olduğunda bütün tıp fakültelerinde tıbbu'n-nebi bölümü konsun diye kanun teklifi vermeliyiz... bunlar gereksizdir. Bu, zafiyeti ve itilmişliği kabul etmektir. Hem benim Peygamber'im buna muhtaç değil, dahası bununla yetinecek bir din değil bizim dinimiz. Göreceğiz inşallah ki, toplamı bin

sayfayı geçemeyecek bir ilaveyle hayat da tıp da İslamlaşabilir; çok büyük istemekle verilene razı olmak arasındaki fark bu.

Tıbbu'n-nebi dersi konya her şey düzelecek zannedersin; hâlbuki o ders konduğunda yüzlerce öğrencinin kafası karışır. Bir yandan laboratuvarlarda senelerce denenmiş testler, bir tarafta da Efendimiz aleyhisselamın Medine'de tıpla ilgili kabul edilen açıklamaları; sanki bunlar dövuşüyormuş gibi bir sonuç ortaya çıkar. **Peygamber'imiz, tıp desteğiyle Peygamberliğini güçlendirecek bir makamda değildir.**

Peygamber'imizde illa tıpla birleştirilecek bir kimlik aranıyorsa, şu dünyaya insan psikolojisini ve aile danışmanlığını Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem gibi yapan birisi gelmiş mi? Huzurlu ve stressiz hayatı onun gibi açık seçik tarif eden var mı? On binlerce talebesi ve arkadaşına, ölümden bile zevk alacak hâle getirecek tespitleri yapabilen bir psikiyatri var mı?

Eğer insan psikolojisi de bir tıp branşı ise bunun imamı-lideri ve şahı Resûlullah aleyhisselamdır. Ama o, buna da muhtaç değildir. Çünkü bir Peygamber, marangoz olmadığı gibi kasap ya da doktor da değildir; ama bütün doktorların iman ettiği kişidir. Peygamber'imizi, sözelimi tıpta bir branşın başına getirmeyi ona saygı kabul etmiyorum. Tıp da teknoloji de onun ayaklarına kapanmalıdır. Onun adına ve onun için varız bu dünyada zaten.

Biz ümmet-i Muhammed olarak, Peygamber'imiz aleyhisselamın böyle bir payeye ihtiyacı olmadığına inanıyoruz. Tıbbın tamamını Müslümanca görmem gerekiyor; bu, MR cihazının kibleye dönük konması şeklinde bir iddia olarak tezahür etmez. Madem ki ölümler mezarlarına sağ omuzu kibleye gelecek şekilde konuyor, MR cihazı da tabuta benziyor, dolayısıyla cihaz kibleye gelecek şekilde konsun; böyle gereksiz şeyleri konuşacak zamanda da değiliz zaten. MR cihazıyla alıp vereceğimiz yok.

Ama MR cihazı bodrumda, ücra bir köşedeysen ve erkek bir asistan kullanıyorsa cihazı, genç bir bayan için eşi de orada olmalıdır derim. Tıbbı Müslümanlaştırma bu. Tıbbı blok olarak teslim etmek istiyoruz Allah'a. Müslüman, teslim olmuş insan demektir. Ben teslimsem, tıp kimliğim de teslim olmalı Allah'a.

Başlangıç için bazı tespitler yapacağız. Bunları 'mukaddime' diye isimlendirdik. Henüz tıba girmiyoruz; belli mukaddimeleri oturtmalıyız ki ana konulara girebileyim.

Bir: Tıp, müstakil bir meslektir. Bütün meslekler gibi tıbbın da kendine ait kuralları olması normaldir. Benim tıpla ilişkim, hasta olduğumda tabibe muhtaç olmak seviyesindedir. Bunun dışında, ilaç kutusundaki kâğıdın adını telaffuzda bile zorlanıyorum bazen. Dolayısıyla burada; 'endoskopi' değil de 'gırtlak kamerası' dersem kızmamanız gerekiyor. Dâhiliyecilerin sürekli boyunlarında gezdirdikleri bir alet var, ona 'doktor kulaklığı' dersem kızmak yok. "Bunun Yunanca'da adı böyle değil..." Hayatta kullanmayacağım onu.

Ben tansiyonölçer diye bir alet bilirim; başka adını bilmem onun. Çünkü dışarıdan biriyim. Dışarıdan olduğum için bu konudaki özrüm kabul edilecek. İkincisi; itiraf ediyorum ki tıba müdahale hakkım yok, zaten etmem. Bu dersi size bin defa tekrar etsem, "Aspirin uyduruk bir şeydir, onun yerine papatya çiçeğini büzüp büzüp ilaç yapalım" demem. Antibiyotiğe karışmam. Neden?

Çünkü birinci kuralda dedik ki; tıp, müstakil bir ilim dalıdır, meslektir. Fıkıh ilmi de müstakil bir meslektir. Bir tıp profesörünün, “sabah namazları iki buçuk rekât olmalı” diye bir teklifte bulunması ne kadar komiklikse benim de “Aspirin burundan alınmalı, ağızdan alınması doğru değil” demem o kadar komik olur. Tıbbı müdahale yoktur. ‘Kocakarı’ ilacı da olamaz; yeri gelince izah edeceğiz.

Ama sözgelimi, Müslüman olarak ben marangozluğa bakıyorum; Allah’ın yarattığı ağacı heykel yapmak için kullanamazsın, diyorum. Benim bu müdahalem, sanata bir müdahale değildir. Müslümanca bir dünyada yaşama hakkımı beyan etmektir. Tıbbı da müdahale edemem; ama tıbbın haramlarını helalleştirmesini de kabul etmem.

Sağlıklı yaşamak için tıbbı muhtacım diye tıbbın dediği bir Müslüman olamam. ‘Tabipler Odası’nın şartlarına göre bir Müslümanlığım olmaz, çünkü zaten Medine’ye göre bir İslam’ım var. Burada önemli bir çizgi çiziyoruz; tıbbı dışarıdan müdahale etmekle tıbbın bizi -Müslüman kimliğimizle- oyuncağı yapması arasındaki farkı ortaya koyuyoruz.

Hastaneye de Müslümanlığımızı ezdirmeden gideriz. Aldığım ilacın alkolsüzü varken alkollüsüne para vermeyiz. Bizi yönetenlere de sokaklara uyduruk parklar yapacak yerde ar-ge’ye ağırlık verin, alkolsüz ilaç üretin, deriz; gereksiz törenlere milyarlar harcayacak yerde. Gâvur alkolde bir sakınca görmediği için alkollü öksürük ilacı üretiyor, sen “oh, mis gibi elma kokuyor” diyorsun ama basbayağı alkol içiriyor sana. Çocuğun da üç yaşından itibaren alkolle tanışmış oluyor.

Bir Müslüman’ın bu ilacı kullanmasında sakınca yok; ama eğer yönetenler, ramazanların dışında da Müslüman olduklarını ispat etmek istiyorlarsa ar-ge’ye para harcayacaklar. Gâvurun derdi değil bu, bizim derdimiz. Üretilcek alkolsüz bir ilaç da sadaka-i cariyeye olarak kalır.

Peygamber aleyhisselam ne buyuruyor; bir insan öldü mü namazı, orucu, haccı; her şeyi kesilir. Ama üç şey için defter kapanmıyor: Sadaka-i cariyeye bunlardan biri. Cabir göz ameliyatını keşfetmiş, 1200 sene önce. Sadaka-i cariyeye olarak devam ediyor. Sağlık Bakanlığı’nın yetkilileri bu işe tahsis edilir ve Avrupa’nın alkollüsünü yaptığı ilacın aynı etkide ama alkolsüzü üretilirse, bu sadaka-i cariyedir. Tıbbı Müslümanlaştırmam da bu hadis-i şerifi Müslüman tıp talebesine öğretmem demek. Bir Müslüman tıp talebesi, bu hadisten bunu anlayacak.

Bir tez hazırlıyor Müslüman doktor, bu tez de tıp kitaplarında kullanılıyor. Üniversitelerde örnek çalışma olarak kullanılıyor. Buyurun; Peygamber Efendimiz’in bahsettiği sadaka-i cariyeye bu. O eseri bırakan ölür gider ama yüz milyonlarca insan bundan istifade eder, o da mezarında sevap kazanır. Tıbbın Müslümanlaştırılması bu demektir. Yoksa; bütün erkek doktorlar sakallı, kadın doktorlar da peçeli olsun diye bir şart yok, beklentimiz yok, bunun olasılığı da kolay kolay yok zaten.

Ama şu olabilir: Müslümanlar’ın da yeteri kadar doktor yetiştirebildikleri ileriki zamanlarda, seçim meydanlarında bize “sizin bütün yollarınızı asfalt yapacağız” diye gelen siyasîlere “ne yolu be” deriz, “sen niye her şehirde bayanlar için özel tıp fakültesi-hastane açacağım demiyorsun?” O zamanki beklentimiz o seviyeye gelmiş olacak inşallah. Ama şu anda itilmişliğimizi, asırlardan beri yok kabul edilmişliğimizi bir yere oturtmamız gerekiyor. Nasıl ki lokantaları, Müslüman’ın girebileceği-giremeyeceği diye ayırıyoruz; tıbbın da böyle Müslümanlaşması lazım.

Mesela terzilik, İdris aleyhisselamın mesleğidir. Mübarektir. Peki, bayanlara rezil kıyafetler dikip satan terzi veya konfeksiyoncu mübarek bir iş mi yapıyor? Lanetli bir iş yapıyor. Tekstile Müslüman gözüyle bakmış oluyorum ve Müslüman ağırlığımı koymuş oluyorum.

Şöyle bir soru kabul edelim: Tıbbı Müslümanca bakma sorumluluğu kime aittir? Kur'an kursu hocaları mı öğretecek insanlara bunları? Ya da -laik bir sistemin kurumu olduğu ve itiraz hakkı doğuracağı için Diyanet demeyelim- şeyhülislamlığın görevi mi? Halifenin mi? Hayır. Müslümanım diyen herkesin vazifesidir bu. Ama sorumluluk oranları değişebilir, değişir nitekim.

Çünkü nihayetinde biz Müslüman olarak, oturduk hayatı İslamlaştırmak diye bir sevdaya tutuştuk. Gıda sektörü, hayatımızın yüksek oranda bir parçası. Öyleyse haramı-helali, alkollü mü, besmeleli mi kesilmiş, çalma-çırpma mı; bir sürü perspektiften bakarak gıdayı İslamlaştırıyoruz. Gıdaya yönelik sorunu olan herkesin ortak sorunudur bu. Helal meselesi beni ilgilendirmiyor, diyebilir mi bir Müslüman! Bir şey benimle ne kadar bağlantılıysa ben ondan o kadar sorumluyum demektir. Markete girerim; inek etiyle domuz etini yan yana koymuşsa tepkimi koyar ve geri giderim. Bulunduğum yerde bu bulunamaz, demektir. Müslümanlığımı ancak böyle ortaya koyabilirim.

Biz de tıbbın Müslümanlaşmasından, bu açıdan bakıldığında bütün Müslümanlar sorumludur diyoruz. Ama ümmet-i Muhammed'in oylarını toplayarak bir yerde yönetici olanlar, ümmeti irşat durumunda olan aydınlar, İslam'ı öğreten hoca efendiler elbette birinci dereceden sorumludur. Çünkü hoca efendiler, İslam'ı anlatacaklarını söylüyorlar ve bunun için de maaş alıyorlar. İslam'ı anlatmak da sadece ramazanda "ben solunum hastasıyım, doktor fısıfı verdi ve hep kullanmam gerekiyor, orucum bozulur mu?" diye sorulduğunda İslam'a hizmetin ortaya çıkması değildir. Sen 'sağlık bakanlığı'sın ve sağlık bakanlığının görevi de insanlara kalp ameliyatı yapmak değil, esasen hasta olmamaları için mücadele etmektir.

Ümmet-i Muhammed'e hizmet eden hoca efendiler, onların bağlı olduğu müftülükler, Diyanet... önce dini oturtmak zorundadırlar. Orucu bozulana "orucun bozuldu, kaza et" demek değildir esas olan. Ya da "senin hanımın boşandı" diye fetva vermek, bir kalp ameliyatı gibi son çaredir. Önce dindarlık ve Allah korkusuyla yaşamak oturacak. Esas vazife, fani bir dünyada olduğumuz ve cennete gitmek için gayret ettiğimiz düşüncesinin oturtulmasıdır. Müftülerin sürekli vazifesi, uyuşturucu bağımlısı gençleri kurtarmak değil.

Elbette bu bütün Müslümanlar'ın üzerine vazifedir ama ilk olarak dinle direkt meşgul olan, mesleği din olanın üzerine yük.

Tıbbın varlık amacı insanlara hizmettir zaten. İnsanlar alnını rahatça secdeye götürebilsinler diye var tıp. İbadet için yaratılmış insanı daha rahat ettirmek için tıp hizmet ediyor. Siyasîler de bu yönlendirmeyi âlimlerden görmeli; ama tıp fakültesine yurt açtıkları için de sevinmemelidirler. Çünkü öğrenciye yurt açmasan da öğrenci bir yerde barınır; zaten parayla tutuyorsun yurdu. Tıp fakültesindeki talebe hizmet ederken; tıbbı Allah için yapılan bir iş olarak görüp hem en yüksek seviyede eğitim alınacak hem de muhteşem bir bakışla Allah'ın kullarına hizmet edilecek Müslüman bir talebe yetiştiren sistemi oluşturuyor musun? Mesele bu. Ve bu da tıp talebelerine üç ayda bir 'İslamî seminer' vermekle ya da fakültede kutlu doğum haftası yapmakla oluşmaz, bilakis uyuşur bile.

Bu oluşacak düşünceden bütün Müslümanlar sorumlu. İslam'ın yükünü taşıyan ve belki bundan da maaş alan hocalar, müftüler, yetkililer, şeyhler, Müslümanlar adına makale yazanlar... daha sorumlu. Bu kimseler sadece, Müslümanlar terörle ya da Somali'de açlık olunca devreye girmez. Afrika'daki Müslüman'ın sadakaya ihtiyacı var, benim de bu ülkede hâlâ İslam'la tıbbın barışmamış olmasından dolayı, hâlâ tıbbın İslam'ın önünde kendini kibirli bir Avrupalı olarak görmesinden kaynaklanan açlığım var.

Ortada düzeltilmesi gereken, ıslahat gereken bir manzara var. Bundan bütün Müslümanlar mesul; ama Müslümanlar'ın dininin hamallığını yapmakla şereflendirilenler birinci derecede sorumlular. Onları da emr-i bi'l-maruf yapmakla Allah'ın mükellef tuttuğu siyasetçiler ciddi şekilde sorumludur. Yurt yaparak bu açığı kapattıklarını düşünemezler, her vilayete küçük bir tıp fakültesi yapmakla da bir yere gidemezler! Ümmet-i Muhammed'in elleri mezarda bile olsalar onların yakasında duracaktır. Bir yere gidemezler! 'Böyle gelmiş böyle gider' de münafık lafıdır. Böyle gitmez; gerekiyorsa onlar ipe gidecek ve biz de rahmetle yâd edeceğiz onları. Gerekiyorsa.

Kaldı ki gerekmediği ortada şu anda. Tıp fakültesinin tam ortasına cami konsun diye bir şey istemiyoruz biz. 'Müslümanlaştırmak'tan da bunu kastetmiyoruz zaten. Kuru bir kampanyayla her fakülteye bir cami, doktorlara oruç görevi gibi zaten kendiliğinden oluşacak şeylerden söz etmiyoruz.

Konuyu tamamlayacak bir soru daha soralım: Bunu yapmazsak ne olur? Hocalar yapmadı, kâfirler seçimde oy vermez diye siyasîler de 'vakit bulamadı'; ne olacak? Çok basit.

Namaz kılın diye emreden Allah'la tıbbi ve hayatın tamamını Müslümanlaştırmayı emreden Allah aynı Allah'tır. Orucu emretti; tutmayan ne oluyor? Kadınlara tesettürü emretti; çıplak gezen ne oluyor? Bu sorulara hangi cevabı veriyorsak, tıbbın asırlardan beri Müslümanlaştırılamamasından da kim sorumludur, ne kadar sorumluyuz, ne olacak gibi soruların da cevabı ortaya çıkar.

Tereddüt etmeden söylüyorum: Bir dönem Müslümanlar'ın hilafet topraklarında ezansız kalınmasına sebep olundu bu topraklarda. Minarede şöyle dursun, doğan çocukların kulaklarına ezan okumak da suçtu. Böylece Kur'an'a soğuk, ezandan rahatsız bir nesil yetişti. Bunun kıyamet günü bir hesabı var mı? Olmaz mı! Şu an Türkiye'de yüz bin cami var. Bu sayının o zaman (1950 civarı) için elli bin olduğunu varsayalım. Elli bin camide günde beş ezan okunacaktı: 5x50 bin=250 bin. Yirmi sene devam etti bu rezillik: 365x20x250 bin kadar ezan göklere yükselmedi. Bunun hesabı, herkese ağırlığınca sorulacak. "Uygundur, böylesinden sakınca yok" diyen o zamanki müftü de hesap verecek; bu yüzden ben asılayım ama şu minarede bir kere 'Allahuekber' densin diyen mümin de şehit olarak gitmiş, o da dirilecek kıyamet günü.

O pozisyonu bir kenara koyalım ve şunu düşünelim: Tıp şu kadar asırdan beri Müslümanlar tarafından önemli görülmediği yahut "bizim vaktimiz yok, Romanya'dan bir tabip getirilir" diye düşünüldüğü ve Müslümanlar'ın çocuklarına fıkıh-tefsir öğretir gibi, Allah'ın en büyük sanatı olan insanı tamir etmeyi ihmal etmiş nesiller, ezanı susturmakla hıyanet edenlerin yargılanacağı mantıkla yargılanacaklar. Şüphesiz ki ezanı susturmakla tıbbı Müslümanca bakamamak aynı değil; ama iki suçun da ortak paydası, İslamiyet'i olduğu gibi değil yapabildiğin kadarıyla alma hastalığıdır. Bunu bir ihtiyaç olarak hissedememe hastalığıdır.

Eğer bir nesil çıkıp gencecik yaşlarına rağmen, ben hafta sonu tatil yapmayayım ama tıbbı Müslümanca bakacak şuurum olsun, Allah'ın bu konudaki ayetlerini ve Peygamber'imın hadis-i şeriflerini anlayayım, fukahanın ne dediğini göreyim derse bu mübarek bir iş olur.

Bir müftü kadar da bilmesi gerekmiyor; sözgelimi tüp bebek konusunda bir doktora tezi hazırlansa bin sayfa olur. Ama bir doktorun bilmesi gereken şudur: Tüp bebekte nikâhlı iki insanın spermi üzerinden

Çalışma yapılabilir. Nikâhsızlara bir çalışma yapılamaz. Üçüncü kişinin müdahalesi olamaz, bu zinadır-haramdır.

Kaç cümle bu? O doktora tezinden doktorun bileceėi bunlardır. Müslümanca bakmak bu kadar.

وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّمْ عَلَی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَی اٰلِهِ وَصَحْبِهِ اَجْمَعِیْنَ.

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ.